

PASTORALĂ LA PRAZNICUL ÎNVIERII DOMNULUI 2004

† NICOLAE

din mila lui Dumnezeu

Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române în America și Canada

*Iubitului cler și dreptmăriturilor creștini,
pace și bucurie sfântă de la Hristos Domnul,
iar de la noi arhierească binecuvântare.*

**Prea Cucernici Părinți,
Iubiți Credincioși,**

Hristos a înviat!

Ziua Învierii ne oferă din nou bucuria să ne vestim unii altora că viața noastră nu se încheie pe acest pământ, ci vom învia și noi cei ce credem că Hristos a înviat. Iar această bucurie este desprinsă din bucuria femeilor mironosițe, primele martore ale Învierii Domnului.

Sf. Apostol și Evanghelist Matei ne descrie această întâlnire: „Iar plecând ele în grabă de la mormânt, cu frică și cu bucurie mare au alergat să vestească ucenicilor Lui. Dar când mergeau ele să vestească ucenicilor, iată Iisus le-a întâmpinat zicând: Bucurați-vă! Iar ele, apropiindu-se, au cuprins picioarele Lui și I s-au închinat. Atunci Iisus le-a zis: Nu vă teme-ți. Duceți-vă și vestiți fraților Mei ca să meargă în Galileea și acolo mă vor vedea.” (Mt. 28, 8-10). Hristos Cel Înviat le îndeamnă pe femeile mironosițe *să se bucure și să nu se teamă*. Să se bucure că Învățătorul lor este din nou cu ele, să se bucure căci El a biruit moartea, să se bucure că ceea ce părea doar o frumoasă istorie a unui învățător iudeu a devenit ISTORIA mântuirii omului de către Dumnezeu prin Înviere. Ne amintim minunile și cuvintele pline de duh rostite de Hristos și primite de femeile mironosițe, cele mai fidele ascultătoare. Ne putem imagina bucuria acestor femei de a fi în preajma Celui ce avea putere să izgonească demonii și să redea vederea sau auzul celor bolnavi. Putem înțelege speranțele lor legate de Persoana unui Învățător nemaiîntâlnit în popor. Dar putem și realiza confuzia și dezamăgirea tuturor ucenicilor în momentul răstignirii Mântuitorului. Toate acestea pentru că întâlnirea lor cu Hristos le-a schimbat viața.

Întâlnirea dintre două persoane este plină de mister. În primele momente sunt doi străini, dar descoperirea unuia către celălalt oferă fiecăruia prilej de îmbogățire și comunicare plină de bucurie. Cu atât mai mult întâlnirea dintre om și Dumnezeu. Dumnezeu descoperă omului taina vieții, iar omul primește plin de *bucurie* această descoperire. Iar ceea ce Hristos Cel Înviat descoperă femeilor mironosițe este o taină dincolo de orice speranță omenească: că viața omului nu se termină cu teribila moarte pe care o vedem că ia în stăpânire toată făptura, ci că din acel moment moartea a fost biruită și există o viață dincolo de moarte, o viață plină de dragostea lui Dumnezeu.

Această *bucurie* nu ne-o mai putem imagina. Trebuie să o trăim ca pe o pregustare a *bucuriei* întâlnirii dincolo de această viață cu Dătătorul Vieții. Gândul că acest moment ne așteaptă pe fiecare care credem că vom învia ca și Hristos ne poate

lămuri de ce Mântuitorul a adăugat îndemnul la bucurie pe cel la îndrăzneală. Bucuria este prea intensă pentru a nu ne teme de realitatea ei. Dar odată asumată prin credință, această bucurie ne transformă în martori ai Învierii precum femeile mironosițe. Și tot această bucurie dă un alt sens vieții noastre și descoperă alte înțelegeri ale acestei lumi. Căci credința în învierea noastră nu ne mai poate lăsa indiferenți la evenimentele acestei lumi, ele însele căpătând valoarea veșniciei.

Ca și creștini ce mărturisim Învieria nu putem înțelege și accepta nebunia celor care atentează la viața semenului invocând probleme ale lumii actuale. Nici un adevăr nu poate fi apărat sau justificat prin crimă. Nimeni nu poate pretinde că prin *moartea* unor oameni nevinovați atrage atenția asupra unei probleme a *vieții*. Moartea este o taină în ea însăși ce poate fi pătrunsă în lumina Învierii, ca și eșec al existenței umane, eșec ce poate fi depășit cu credința că dacă Hristos a înviat și noi vom învia. Iar această credință o primim în această viață și tot în această viață pregustăm bucuria învierii noastre. Cel ce ridică mâna asupra semenului nu pune numai capăt unei existențe pământești, ci curmă dorința omului de veșnicie și șansa lui, oferită de Dumnezeu însuși, să-și lucreze mântuirea și să se pregătească pentru bucuria Împărăției Cerurilor. Cel ce atentează la viața aproapelui se ridică împotriva lui Dumnezeu Însuși și își atrage veșnică osândă. Ca și martori ai Învierii suntem datori să cunoaștem și să mărturisim despre valoarea vieții și chemarea noastră spre veșnicie.

Iubiți frați întru Hristos,

Praznicul Învierii Domnului ne descoperă aceste taine ale vieții noastre și această bucurie de martori și mărturisitori. Martori suntem și ai lucrării lui Dumnezeu în Arhiepiscopia noastră care are noi preoți, noi parohii, noi biserici ridicate prin jertfa și dragostea dumneavoastră, cum sunt cele din Worcester, Rochester, Toronto și Vancouver. Am început împreună o nouă lucrare misionară și ne bucurăm să culegem deja primele roade în parohiile noastre și în noul Centru Eparhial din Chicago. Dar nu suntem decât la începutul acestui drum și avem nevoie de ajutorul tuturor pentru a ne împlini misiunea către copii, tineri și adulți. Bucuria slujirii în Biserica lui Hristos are această profundă justificare a mărturisirii credinței ortodoxe în Înviere și a transmiterii ei împodobită de tradițiile noastre legate de această „sărbătoare a sărbătorilor”.

Îl rog pe Dumnezeu ca în această sfântă zi să ne facă părtași bucuriei femeilor mironosițe de a fi martore ale Învierii Domnului și să se reverse asupra noastră darurile Sale cele bogate aducătoare de sănătate, pace și bună înțelegere în familii și în parohii.

Vă îmbrățișez frățește în Hristos Domnul Cel Înviat și vă urez Sărbători fericite!

Hristos a înviat!

Al vostru frate întru rugăciune către Dumnezeu,

† NICOLAE

Chicago, Praznicul Învierii Domnului, 2004